

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

III. Idem jus competebat Romano in provincia Vrbicaria. Antiqua regula, qui pertinent ad synodum, pertinent ad consecrationem, probatur ex Novella Iustiniani, quæ emendatur. Dubitatur de Italicæ ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

I. **N**UNC de jure ordinationum tractandum est; quod Patriarchis adeo competit, singulari quodam privilegio, ut cum ad honorem Primatus, quo fruebatur Episcopus Constantinopolitanus, facta est auctoritatis illius Patriarchicæ accessio ex Decreto Concilij Chalcedonensis, saltem Metropolitanorum omnium, qui præerant viginti septem provinciis trium Dioceseon Thraciæ, Asiæ, & Ponticæ, ordinationes illi addictæ fuerint; aut celebrandæ ab ipso Patriarcha in urbe regia, aut ejus mandato in provinciis; ut docet canon xxviii. Concilij Chalcedonensis, & Magistratum interlocutio, quæ extat inter Acta Concilij. Recisa est tunc aliquo pacto plena illa, quæ ad Patriarchas spectat, ordinandorum Episcoporum potestas, ut novæ auctoritati fovendæ faciles se præberent provinciarum Metropolitanis. Alioqui certum est antiquis illis & majorum gentium Patriarchis ordinationes omnium Episcoporum, non tantum Metropolitanarum, competivisse. Id apertè docet Innocentius primus; qui Alexandro Antiocheno Episcopo, hac de re consultus, ita rescripsit: *Itaque arbitratur, frater carissime, ut sicut Metropolitanos auctoritate ordinat singulari, sic & ceteros non sine permisso conscientiaque tua sinas Episcopos procreari. In quibus hunc modum rectè servabis, ut longè posteros literis datis ordinari censeas ab his qui nunc eos suotantum ordinant arbitrati. Vicinos autem, si aestimas, ad manus impositionem tuæ gratiæ statuas pervenire. Quorum enim te maxima expectat cura, præcipuè tuum debent mereri judicium. Non novum jus aliquod constituit Innocentius, etsi Metropolitanos Diocesis Antiochenæ à quasi possessione ordinationum episcopaliū depellat; sed jus quæsitum sedi Antiochenæ à synodo Nicæna, & temporis injuria quodammodo interversum restituit. Præfatur enim Innocentius, Antiochenam Ecclesiam non super aliquam provinciam, sed super Diocesium suam à Nicæno Concilio constitutam. Vnde sibi argumentum parat ad ordinationes Episcoporum totius Dioceseos, Antiochenæ sedi addicendas.*

II. Quod attinet ad Alexandrinum Episcopum; ex synodi epistola patet, omnes Episcopos Ægypti, ejus decreto ordinatos. Sed illustrior erit hujus rei probatio, si testimonia Synesij expendantur. Pentapolitana regio Cyrenensium, urbi Ptolemæidi suberat, ut totius provinciæ metropolitani. Metropolitanam illam Ecclesiam Synesius obtinebat, & jure suo provincialium

Episcoporum curam gerebat, adeo ut & in eorum mores & ordinationum vitia inquireret. Ius tamen constituendorum Episcoporum suæ provinciæ non sibi arrogat, sed Alexandrinæ sedi ex antiquis moribus; ea tamen lege, ut ordinandus Episcopus suffragio Cleri & populi electus, à Metropolitanis primùm sit approbatus, deinde Alexandrini Episcopi decreto manus impositionem suscipiat. Vnde pater summa Episcopi Alexandrini auctoritas; ita tamen, contrà quàm plerisque videatur, ut Metropolitanis dignitas non sit omnino neglecta, cui sollicitudo totius provinciæ immineret; adeo ut & synodum provinciæ cogere possit, quemadmodum à Synesio factum sæpissime; etsi omnia majoris momenti ad Patriarcham sint referenda. Quæ dixi, perspecta erunt è duobus Synesij locis. Alter est de Palæbiscæ in Pentapolitana provincia Episcopo: *Quamobrem unum illum & so-*

III. Sanè ex comparatione Alexandrinæ & Antiochenæ sedis cum Ecclesia Romana, (quæ inita est, ut initio monui, in iis quæ ad jura Patriarchicæ pertinent) nulli dubium esse poterit quin Episcoporum ordinationes, non solum in provincia Romana, quo jure quamplures Metropolitanis potiebantur, sed etiam in vicinis quibusdam provinciis obrineret. De provinciis Urbicariis, id est, de provinciis illis decem quæ Vicario urbis parebant, & per Campaniam, Brutios, Apuliam, Calabria, ad Siciliam usque protendebantur, non est aliquis dubitandi locus. Vt enim Diocesis Orientalis addicta fuit Antiocheno Episcopo à Nicæna synodo, unde jura ordinationum sequebantur, quemadmodum nos docuit Innocentius; ita etiam Diocesis Urbicaria saltem, Urbis Episcopo concessa fuit à synodo Nicæna, unde etiam ordinationum jura per decem illas provincias constituuntur. Hoc etiam alio argumento conficietur, quod nobilioribus ingeniis gratum futurum existimo. Veteris disciplinæ hoc erat præcipuum

Canon 14. Concilij Chalcedonensis. Act. 16. n. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Innoc. in Decreto cap. 41.

Epistola Nicæni Conc. ad Alexandrinum apud Theodor. lib. 1. cap. 9. Synesij de Urbis Episcopi potestate. Synesij de Urbis Episcopi potestate. Synesij de Urbis Episcopi potestate.

Synesius ep. 67. ad Theophil.

Synesius ep. 67. ad Theophil.

Provincia Urbicaria eo esse que Vicario Urbis parebant dicitur epistola Synesij. V. Cl. R. P. Luc. Sirmondus.

